

TEMA-7

INICIACIÓ A LES TÈCNIQUES D'ORIENTACIÓ.

Professor: Alfred Vilaseca- Institut Guindàvols-.

1. CONCEPTE.

“Entenem com a tècnica d'orientació el model d'execució d'una tasca perceptiva, psíquica i motriu que permet solucionar correctament una situació problema d'orientació que ens és plantejada”-Medina-2002.

2. L'ORIENTACIÓ PRESENTA LES SEGÜENTS PROPIETATS EDUCATIVES:

1. Física: com a esport, educa totes les habilitats corporals necessàries per viure: resistència aeròbica, velocitat, rapidesa, flexibilitat, diversitat de moviments (saltar, grimpar, fintar), força, elasticitat, reflexos, etc.
2. Mental: permet a l'individu desenvolupar al màxim les possibilitats de la ment. Lògica, anàlisi, síntesi, decisió, hipòtesi, verificació d'aquesta, capacitat de relacionar, memòria, assimilació i processament de la informació, codificació i descodificació de símbols, estimulació externa i resposta motora. Afavoreix la utilització d'aquestes habilitats i permet refermar la seguretat en la pròpia decisió.
3. Psíquica: l'orientació reforça els processos psíquics del practicant i el reafirma en la seguretat, confiança en si mateix, superació de l'adversitat, superació de les fòbies, autonomia personal, iniciativa, rapidesa de decisió, elecció de la possibilitat més adequada entre un conjunt, serenitat, coneixement de si mateix, presa de consciència dels punts dèbils, etc. Fomenta i reforça l'equilibri emocional i l'ànim reflexiu i serè.

4. Intel·lectual: l'orientació desenvolupa una sèrie d'aprenentatges i continguts que fan referència a tècniques, mètodes i formes lògiques de pensar
5. Constructivista: aquests aprenentatges i la forma d'efectuar-los modelen un esquema mental format per moltes xarxes de pensament que permeten la interiorització dels continguts; el practicant "construeix" les estructures mentals pròpies que li permeten ser protagonista i jutge del seu procés d'aprenentatge .
6. Didàctica: existeixen múltiples i variats mètodes de tot tipus i nivells que permeten a l'educador monitor escollir aquell més adient per a l'alumne/a. Pràcticament tots els mètodes són actius, vitals i molt engrescadors pels alumnes; sempre se'ls pot sorprendre amb una sessió nova i diferent .
7. Interdisciplinar: l'orientació treballa tants aspectes importants que no basta el seu aprenentatge en una àrea. Per això, és l'eina perfecta pels models educatius moderns . Constitueix un exemple del que podria ser un centre d'interès educatiu. A més, permet superar l'educació compartimentada i rígida, presentant uns continguts més entenedors i pròxims a l'alumne/a perquè aquest veu la connexió i validesa de les diferents matèries.

3. INSTRUMENTS D'ORIENTACIÓ.

Els instruments d'orientació són aquells estris que, utilitzats sols o combinats, ens serviran per orientar-nos mitjançant l'aplicació d'una tècnica d'orientació.

Són instruments d'orientació la brúixola i el GPS, però també ho poden ser un rellotge d'agulles, un bastonet, l'observació de l'entorn i la natura i, fins i tot, nosaltres mateixos.

Aquestes activitats permeten una gran amplitud de possibilitats en funció de l'edat dels participants, de la disponibilitat d'espais del centre educatiu i, sobretot, de la imaginació i objectius de l'educador.

En qualsevol cas, sempre hi haurà uns aspectes que cal contemplar en totes les activitats i unes normes de seguretat que cal deixar sempre ben clares, tant des del punt de vista de l'alumne com de l'educador.

3.1 El mapa

El mapa, el plànol o el croquis és un dels instruments d'orientació més útils en l'elaboració de propostes de jocs de pistes i orientació. No sempre cal que sigui un mapa topogràfic o un mapa d'orientació, sinó que fins i tot nosaltres mateixos podem fer-lo.

De fet, si ens volem assegurar que el mapa que donem als participants sigui prou net per a què es centrin en els elements que ens interessa, potser serà l'única solució. I d'altra banda ens podem trobar en la situació contrària, que els mapes que trobem no siguin prou detallats o fidels a la realitat per als nostres propòsits. Si utilitzem el mapa com a instrument d'orientació, el primer que caldrà per poder utilitzar-lo és orientar-lo adequadament. Com es fa això ?

-El primer que cal per poder orientar un mapa sense l'ajuda de cap altre instrument és conèixer la nostra posició.

-Un cop localitzada la nostra posició al mapa hem d'observar el nostre entorn per trobar un element característic que també siguem capaços d'identificar al mapa.

-Finalment ens posem mirant cap a l'element triat de l'entorn i anem girant el mapa fins que aconseguim posar en una mateixa línia: nosaltres, la nostra posició al mapa, l'element del mapa i l'element de la realitat.

3.2 La brúixola

La brúixola ha estat sempre l'instrument estrella en el tema de l'orientació a l'escola, ni que només sigui per l'expectació que genera. I de la mateixa manera que difícilment els participants trobaran res si no són capaços d'orientar el mapa, amb la brúixola cal saber fer algunes operacions bàsiques per poder començar a utilitzar-la en els jocs d'orientació. Hi ha diferents programes que podem utilitzar en el mòbil, com el COMPASS, utilitzat a les sessions d'EF.

